

Forslag

til

Lov om ændring af statsbanelov.

Fremsat den 30. november 1971 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I statsbanelov nr. 221 af 31. maj 1968 som ændret ved bekendtgørelse nr. 363 af 3. juli 1969, lov nr. 440 af 4. november 1970, lov nr. 100 af 17. marts 1971 og bekendtgørelse nr. 434 af 21. september 1971 foretages følgende ændringer:

1. I § 28, stk. 1, udgår: „til told-, skatte- og politiafgifter“.
2. § 33 ophæves.
3. I § 34, stk. 2, udgår: „overgivelse af godset til toldvæsenet eller“.
4. I § 35, stk. 1, 1. pkt., udgår: „, toldbeløb“.
5. § 38, stk. 5, nr. 2, affattes således:

„2. gjort sine rettigheder efter fragtkontrakten, jfr. § 34, stk. 3, gældende.“.

6. § 38, stk. 5, nr. 3, udgår.

7. I § 40, 1. pkt., udgår: „såvel som for pådragne straf- og toldbøder“.

8. I § 41, stk. 3, nr. 4, udgår:

„ved afsenderen, adressaten eller en befuldmægtiget for en af disse“.

9. I § 49, stk. 3, udgår: „, eller § 33, stk. 2, nr. 2,“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1972.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

Statsbaneloven indeholder i dag en række bestemmelser vedrørende opfyldelsen af told- og andre administrative myndigheders forskrifter. Bestemmelserne svarer stort set til de i International konvention om befordring af gods på jernbaner (CIM) indeholdte bestemmelser om de samme forhold.

Da CIM regulerer forholdet for den direkte im- og eksport pr. jernbane, har statsbaneloven kun betydning for den indenlandske jernbanetrafik, og her er bestemmelserne dels overflødige, dels i en vis modstrid med den nye fortoldningsprocedure, der med hjemmel i lov nr. 524 af 18. december 1970 samt Finansministeriets bekendtgørelse nr. 55 af 9. februar

1971 gennemførtes fra den 1. april 1971. Det findes derfor rigtigt i alt væsentligt at slette statsbanelovens regler om toldbehandling og overlade reguleringen til toldlovgivningen.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Ad nr. 2.

Det i § 33 anførte om opfyldelse af andre administrative myndigheders forskrifter tager sigte på forskellige kontrolforanstaltninger ved landegrænserne og har derfor ingen reel betydning for sendinger i indenlandsk trafik.